

'Στὸν Ἀνδρέα Μονοκροῦσο Μιραμπὸ ῥητορικὴ
καὶ ἄνοιγῃ πότε πότε καὶ καμμιὰ γραμματικὴ.

Πιπιλὴ τοῦ Μενελάου νᾶναι πάντα δυνατὸς
καὶ νὰ μὴν τὸν πιπιλῆζῃ κάθε ἴγιο πυρτός.

Ἐἰς τὸν Πίπῃ Βελιαντίνῃ νὰ τοῦ λέτε: 'πὲς ἀλευρί,
ὁ καλὸς σου Θεοδωράκης ὁ κ' ἐξάδελφος νὰ σ' εἶρη.

'Στὸν γοργὸν Παρνασσαδέα, τὸν Δεῖμοῦζο τὸν κὺρ Γιάννη,
τοῦ κυρίου Σιμπούλου τὰ θελήματα νὰ κᾶρη.

'Στὸν Ἥλια καὶ τὸν Μίλιτο, τοὺς τῆς Σάμης προσφιλεῖς,
νὰ μὴ σκιάζονται σ'τὸ μέλλον ἀνευρέσεις τῆς Βουλῆς.

'Στὸν Μονισόπουλο νὰ φάῃ ῥήγορα τὸν Δαμιᾶδ,
καὶ σ'τὸν Δέλτα τὸν Σκυλιση ξεφαντώματα πολλὰ.

'Στὸν Ἀγαθοκλῆ τὸν Κώστα τῆς Ὑπάτης τὰ νερά,
καὶ κομψότητα σ'τὸν νέο Τηρηκὸ Μαυρομαρῶ.

'Στὸν Σωτήρη Χατζηγάκη δάση πλοῦσια ξυλείας,
καὶ σ'τὸν Γιάννη Καλαμάρη τὰ νερά τῆς Στυμφαλλας.

Γέλατας Ὁμηρικὸς σ'τὸν Γεωργακόπουλο,
καὶ πολλοὺς Εἰσαγγελεῖς εἰς τὸν Γεωργόπουλο.

Ἐἰς τὸν Μπομπουλι γαβατίαι καὶ γοροὺς ἔδω κ' ἔκει,
καὶ σ'τὸν Ἄλφα τὸν Λαζάρου θελόνος σ'τὴν Ἀμερικῇ.

Ἐἰς τὸν Γιάννη Κουντιουρώτη καὶ τὸν Νι τὸν Τσαμαδὸ
μὲ τὸ κόμμα τοῦ Σκυλοῦδῃ κοίτος νάτος νὰ τοὺς δῶ.

'Στὸν Τυρνάβου τὸν Ἀμπρέτη λήθην κάθε του καῦμοῦ,
καὶ μολόχαις εἰς τὸν Σπέντζα γὰ γαργάρας τοῦ λαίμοῦ.

Τοῦ μικροῦ τοῦ Καραπάλου μπομπονιέρης κ' ὄλο γλῶκα,
καὶ περὶ σκαπάνδρων λόγους εἰς τὸν Παντελῆ τὸν Γίκα.

Ἐἰς τὸν Θῆτα Κριεμάδη ποῦποις περασικὰ
καὶ ποτὲ νὰ μὴν παθαίη σὰν καὶ τοῦτο ξαφνικὰ.

Μὴ βελέντζα σ'τὸν Βελέντζα, σ'τὸν Πλατῆ τριῖ γλωρὸ,
καὶ σ'τὸν Κριεζώτη φοδοκαῖς κ' ὄσο πέρνει οοβαρὸ.

Τοῦ Ζηοῖμου Σαραβέλα δυνατὸ κουράγιο νᾶχη
νὰ κικήρη τὸν Βουδοῦρη, ποῦ τὸν ἔχει σ'τὸ στομάχι.

Βῆμα τοῦ Πονηροπούλου μὲ παρακαλῶ πολλὰ,
καὶ τοῦ Παρνασοῦ γισαῦθι καὶ καρδάραις σ'τὸν Μαργὰ.

'Στὸν Δέλι Ἀναστασόπουλο, ποῦναι παιδί μὲ πνεῦμα,
οἱ ψηφοφόροι του συχρὰ νὰ μὴν τοῦ κάνουν γεῦμα.

Ἐἰς τὸν Ἀναστασόπουλο τὸν Γεωργῆ κικήρη
καὶ λάρυγγα γὰ τῆς Βουλᾶς καὶ γὰ τὸ Δικαστήριον.

'Στὸν Βένηράτο καὶ λοιποὺς κρασοὺς Κεφαλλοντικὰ,
καὶ σ'τὸν Γεωκοστόπουλο ραχάι σ'τὰ Ροῦτικα.

'Στὸν Κανακάρη μενεξὲ γὰ τὴν κομμοδόχη
καὶ νὰ τὸν μαμαρόνουνε γὰ τὸ καμμάρι πόχει.

Μύλους σ'τὸν Ροῦφο τῶν Πατρῶν, καὶ σ'τὸν Φουστανελά
γὰ τὸν παλῆ τὸν Ὄθωνα νὰ φθέγγεται πολλὰ.

'Στὸν Γκόση τῆς ὑπογραφαῖς νὰ πληρωθῆ χαλάλι,
ποῦχει σὲ τόσας μετοχᾶς τῆς Ἐνιαίας βάλει.

'Στὸν τῆς Πυλίας Μισορῆ τοῖ μῆματα μεγάλα
καὶ νὰ περάση μὴ φορὰ καὶ τὴν Κρηκὴ τὴν Σκάλα.

Σ' δλους τοὺς γλῶρους τῆς Βουλῆς,
ποῦ τρῶνε Βιλαῖμα,
δωρεὶ φαιδρὸς ὁ Φασουλῆς
ἀπώχη γὰ ρουσφέτια.

Σὲ πατριώτας ζηλευτοὺς,
ποῦ θέλουν Στόλους καὶ Στρατοῦς,
κ' ἐφέτους ὀνομίε ξανά
τὰ φάσκελα τὰ περουνά.

'Στὴ Ρωμησοῦνη, ποῦ βρωμᾶ καὶ τῆχη γὰ καμῶρι,
τὴν Δικὴ τὴν ἀθάνατη τοῦ Κοισταγερακάρη.

Καὶ καμψοῖσι ποικιλιαῖς,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελιαῖς.

Νέος χρόνος ξεπροβάλλει, δῶρα φέρνει, δῶρα εἶχνει,
καὶ τὸ Λουβρο τὸ μεγάλο τοῦ Κανελλοπούλου δείχνει.

"Ἴτε, κρᾶζει, πρὸς ἐκεῖνο μὲ γεμάτη πορτοφόλια,
καὶ τοῖς ἐκατὸν τριάντα γίνετ' ἐκπτώσις δι' ἄλια.
Ἐἰς ἐκεῖνο μονομαδάς γὰ τὸν κάθε ταλλαρά,
εἰς ἐκεῖνο μονομαδάς γὰ τὸν κάθε φουκαρά.
Ἐἰς αὐτὸ κ' ὁ Φασουλῆς δλος χάρις, δλος γέλωας,
ἴτε, σκούζει, βρε παιδιὰ... πάρτε πρῖν πάρον τέλος.

'Στὴν ὁδὸν τῶν Πατριῶν ὁ Ρωμῆς ὁ πατριώτης
οἷς οὐστῆνε τοῦ Δροσοῦλη Ζαχαροπλαστικῶν πρώτης.
Τὶ Πολίτικα τσουρέκια, τὶ γλυκόματὰ μεγάλα!...
ἀμμ' ἢ τούτκαι, ἀμμ' ἢ πῆταις τῆς Προποροσηῖς καὶ τᾶλλα...
Ἐἴγε, κύριε Δροσοῦλη, μελιστολάικε τεχνίτα...
ἐοὺ κάνεις κάθε χρόνο καὶ τοῦ Φασουλῆ τὴν πῆτα.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου καὶ θυμισίον,
εἰς τὰ περιεχόμενα τοῦ περουνοῦ διπλάσιον.
Βιβλίον περὶ ἤτητον, ὄντως μοναδικόν,
καὶ κόμημα πολίτιμον τῶν Βιβλιοθηκῶν,
ἀληθινὰ πνευματικὸς καὶ πρῶτος μονομαῖς,
ὅπου θερμῶς οὐστῆται πρὸς δλους κ' ἀπο' μᾶς.